

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 4 czerwca 2013 roku

Sąd Okręgowy w Kielcach IX Wydział Karny-Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący: SSO Anna Szeliga (spr.)

Sędziowie: SO Zbigniew Karamara

SO Andrzej Ślusarczyk

Protokolant: sekr.sądowy Katarzyna Komosa

przy udziale Prokuratora Prokuratury Okręgowej w Kielcach A. K.

po rozpoznaniu w dniu 4 czerwca 2013 roku

sprawy R. G. (1)

oskarżonego o przestępstwo z art. 280 § 1 kk i inne

M. P. (1)

oskarżonego o przestępstwo z art. 280 § 1 kk i inne

na skutek apelacji wniesionych przez oskarżonego R. G. (1) i jego obrońcę oraz oskarżonego M. P. (1)

od wyroku Sądu Rejonowego w Kielcach

z dnia 31 grudnia 2012 roku sygn. akt II K 845/12

I. utrzymuje w mocy zaskarżony wyrok, uznając wszystkie apelacje za oczywiście bezzasadne;

II. zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adwokata M. S. kwotę 516,60 (pięćset szesnaście 60/100) złotych tytułem wynagrodzenia za obronę z urzędu świadczoną oskarżonemu R. G. (1) w postępowaniu odwoławczym;

III. zwalnia obu oskarżonych od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze.

Sygn. akt IX Ka 453/13

UZASADNIENIE

stosownie do treści art. 423 par. 1 a k.p.k. sporządzone w zakresie odnoszącym się do oskarżonego R. G. (1).

Sąd Rejonowy w Kielcach wyrokiem z dnia 31 grudnia 2012r.

w sprawie o sygn. akt II K 845/12 uznał R. G. (1) za winnego tego, że:

I. w dniu 24 czerwca 2012r. w K. używając przemocy wobec D. K. w postaci dwukrotnego uderzenia pokrzywdzonego pięścią w twarz i przytrzymywaniu nogą głowy przy podłożu oraz doprowadzając w/w do stanu bezbronności poprzez użycie wobec niego gazu zabrał w celu przywłaszczenia telefon komórkowy marki N. (...) o wartości 80 zł, pieniądze w kwocie 11 zł, kurtkę koloru czarnego o wartości 30 zł, srebrną obrączkę o wartości 40 zł działając tym na szkodę D. K., przy czym czynu tego dopuścił się w ciągu 5 lat po odbyciu kary w rozmiarze co najmniej 6 miesięcy pozbawienia wolności orzeczonej za umyślne przestępstwo podobne:

- wyrokiem Sądu Rejonowego w Kielcach Wydział II Karny z dnia 25 maja 2005 roku, w sprawie sygn. akt II K 164/05 za przestępstwo

z art. 278 § 1 k.k., którą odbywał w okresie od 21 marca 2007 roku do 21 września 2007 roku,

- wyrokiem Sądu Rejonowego w Kielcach Wydział II Karny z dnia

2 grudnia 2005 roku w sprawie sygn. akt II K 480/05 za przestępstwo

z art. 280 § 1 k.k., którą odbywał w okresie od 9 listopada 2007 roku do 8 listopada 2009 roku, na poczet kary zaliczono dzień 24 czerwca 2005,

- wyrokiem Sądu Rejonowego w Kielcach Wydział II Karny z dnia 11 grudnia 2006 roku, w sprawie sygn. akt II K 341/06 za przestępstwo z art. 280 § 1 k.k. i art. 275 § 1 k.k. i art. 158 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. i in., którą odbywał w okresie od 25 kwietnia 2006 roku do

3 listopada 2006 roku, od 12 marca 2007 roku do 21 marca 2007 roku, od 21 września 2007 roku do 9 listopada 2007 roku, od 8 listopada 2009 roku do 3 maja 2012 roku,

tj. przestępstwa z art. 280 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k.

i za to na podstawie art. 280 § 1 k.k. wymierzył mu karę 3 lat pozbawienia wolności;

II. w czasie i miejscu jak w punkcie I doprowadzając K. R. do stanu bezbronności poprzez użycie wobec niego gazu zabrał w celu przywłaszczenia plecak marki OH2 o wartości 100 zł wraz z zawartością dwóch podkoszulek, spodenek, insuliny, aparatu do mierzenia cukru, telefonu komórkowego marki S., portfela

z zawartością dowodu osobistego, dwóch kart bankomatowych banku (...) i Banku (...) oraz pieniędzy w kwocie 50 zł wszystko

o łącznej wartości 580 zł działając tym na szkodę K. R., przy czym czynu tego dopuścił się w ciągu 5 lat po odbyciu kary w rozmiarze co najmniej 6 miesięcy pozbawienia wolności orzeczonej za umyślne przestępstwo podobne:

- wyrokiem Sądu Rejonowego w Kielcach Wydział II Karny z dnia 25 maja 2005 roku, w sprawie sygn. akt II K 164/05 za przestępstwo

z art. 278 § 1 k.k., którą odbywał w okresie od 21 marca 2007 roku do 21 września 2007 roku,

- wyrokiem Sądu Rejonowego w Kielcach Wydział II Karny z dnia

2 grudnia 2005 roku, w sprawie sygn. akt II K 480/05 za przestępstwo

z art. 280 § 1 k.k., którą odbywał w okresie od 9 listopada 2007 roku do 8 listopada 2009 roku, na poczet kary zaliczono dzień 24 czerwca 2005,

- wyrokiem Sądu Rejonowego w Kielcach Wydział II Karny z dnia 11 grudnia 2006 roku, w sprawie sygn. akt II K 341/06 za przestępstwo z art. 280 § 1 k.k. i art. 275 § 1 k.k. i art. 158 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. i in., którą odbywał w okresie od 25 kwietnia 2006 roku do

3 listopada 2006 roku, od 12 marca 2007 roku do 21 marca 2007 roku, od 21 września 2007 roku do 9 listopada 2007 roku, od 8 listopada 2009 roku do 3 maja 2012 roku,

tj. przestępstwa z art. 280 § 1 k.k. i art. 275 § 1 k.k. w zw.

z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. i za to na podstawie art. 280 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 3 k.k. wymierzył mu karę 3 lat pozbawienia wolności;

III. w dniu 8 lipca 2012r. w K. działając wspólnie

i w porozumieniu z M. P. (1) doprowadzając J. M. do stanu bezbronności poprzez użycie wobec niego gazu i używając wobec niego przemocy w postaci uderzenia pięścią w głowę i przytrzymywania za ubranie oraz używając przemocy wobec Ł. W.

w postaci uderzenia w plecy, kopania w głowę, dokonał zaboru w celu przywłaszczenia telefonu komórkowego marki S. (...) oraz portfela z zawartością dwóch dowodów osobistych, prawa jazdy, legitymacji studenckiej, karty bankomatowej

pieniędzy w kwocie 100 zł wszystko o łącznej wartości nie mniejszej niż 900 zł na szkodę Ł. W., w wyniku czego Ł. W. doznał sińca

z obrzękiem, rany i otarć naskórka na twarzy, podbiegnięcia krwawego wargi górnej, złamania korony 2 górnego lewego (z obrażeniem miazgi), nadłamania koron zębów 1 górnej lewej i zęba 3 górnej lewej (w obrębie szkliwa i zębiny) oraz nadłamania korony zęba 1 górnej prawej

(w obrębie szkliwa) otarć naskórka na głowie, lewym barku i lewym nadgarstku, sińca z obrzękiem na lewej ręce, dolegliwości bólowych kolana lewego, które to obrażenia spowodowały naruszenie czynności ciała na okres powyżej 7 dni, natomiast J. M. doznał obrzęku

i dolegliwości bólowych na twarzy, przy czym czynu tego dopuścił się

w ciągu 5 lat po odbyciu kary w rozmiarze co najmniej 6 miesięcy pozbawienia wolności orzeczonej za umyślne przestępstwo podobne:

- wyrokiem Sądu Rejonowego w Kielcach Wydział II Karny z dnia 25 maja 2005 roku, w sprawie sygn. akt II K 164/05 za przestępstwo

z art. 278 § 1 k.k., którą odbywał w okresie od 21 marca 2007 roku do 21 września 2007 roku,

- wyrokiem Sądu Rejonowego w Kielcach Wydział II Karny z dnia

2 grudnia 2005 roku, w sprawie sygn. akt II K 480/05 za przestępstwo

z art. 280 § 1 k.k., którą odbywał w okresie od 9 listopada 2007 roku do 8 listopada 2009 roku, na poczet kary zaliczono dzień 24 czerwca 2005,

- wyrokiem Sądu Rejonowego w Kielcach Wydział II Karny z dnia 11 grudnia 2006 roku, w sprawie sygn. akt II K 341/06 za przestępstwo z art. 280 § 1 k.k. i art. 275 § 1 k.k. i art. 158 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. i in., którą odbywał w okresie od 25 kwietnia 2006 roku do

3 listopada 2006 roku, od 12 marca 2007 roku do 21 marca 2007 roku, od 21 września 2007 roku do 9 listopada 2007 roku, od 8 listopada 2009 roku do 3 maja 2012 roku,

tj. przestępstwa z art. 280 § 1 k.k. i art. 157 § 1 k.k. i art. 275 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. i za to na podstawie art. 280 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 3 k.k. wymierzył mu karę 3 lat pozbawienia wolności;

IV. w dniu 23 maja 2012r. w K. poprzez wyłamanie drzwi wejściowych włamał się do domu, skąd zabrał w celu przywłaszczenia

8 sztuk garnków emaliowanych, garnek i czajnik ze stali nierdzewnej, dwie patelnie, 2 sztuki suszarek do ubrań, wózek dziecięcy, butlę gazową, siekiere, kątownik metalowy, obrożę metalową tzw. „kolczatkę”, telefon komórkowy marki N. (...), oraz wyposażenie pieca kaflowego w postaci blachy, drzwiczek, fajerek o łącznej wartości 500 złotych na szkodę D. P. i J. C. przy czym czynu tego dopuścił się w ciągu 5 lat po odbyciu kary w rozmiarze co najmniej 6 miesięcy pozbawienia wolności orzeczonej za umyślne przestępstwo podobne:

- wyrokiem Sądu Rejonowego w Kielcach Wydział II Karny z dnia 25 maja 2005 roku, w sprawie sygn. akt II K 164/05 za przestępstwo

z art. 278 § 1 k.k., którą odbywał w okresie od 21 marca 2007 roku do 21 września 2007 roku,

- wyrokiem Sądu Rejonowego w Kielcach Wydział II Karny z dnia

2 grudnia 2005 roku, w sprawie sygn. akt II K 480/05 za przestępstwo

z art. 280 § 1 k.k., którą odbywał w okresie od 9 listopada 2007 roku do 8 listopada 2009 roku, na poczet kary zaliczono dzień 24 czerwca 2005,

- wyrokiem Sądu Rejonowego w Kielcach Wydział II Karny z dnia 11 grudnia 2006 roku, w sprawie sygn. akt II K 341/06 za przestępstwo z art. 280 § 1 k.k. i art. 275 § 1 k.k. i art. 158 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. i in., którą odbywał w okresie od 25 kwietnia 2006 roku do 3 listopada 2006 roku, od 12 marca 2007 roku do 21 marca 2007 roku, od 21 września 2007 roku do 9 listopada 2007 roku, od 8 listopada 2009 roku do 3 maja 2012 roku,

tj. przestępstwa z art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. i za to na podstawie art. 279 § 1 k.k. wymierzył mu karę 1 roku pozbawienia wolności;

V. w dniu 6 czerwca 2012r. w K. działając w podobny sposób, w krótkich odstępach czasu zanim zapadł pierwszy chociażby nieprawomocny wyrok co do któregośkolwiek z tych przestępstw dwukrotnie, przy czym jednokrotnie wspólnie i w porozumieniu

z B. K. dokonał zaboru elementów wchodzących w skład linii kolejowej w postaci łącznie 53 sztuk łączników szynowych i 3 kompletów linek dławikowych o nieustalonej wartości powodując przez to zakłócenie działania całości lub części linii na szkodę (...) S.A. Zakład (...) w K. i tak:

- w dniu 6 czerwca 2012 roku w K. wspólnie

i w porozumieniu z B. K. dokonał zaboru elementów wchodzących w skład linii kolejowej w postaci 40 sztuk łączników szynowych o nieustalonej wartości powodując przez to zakłócenie działania całości lub części linii na szkodę (...) S.A. Zakład (...) w K.,

- w dniu 6 czerwca 2012 roku w K. dokonał zaboru elementów wchodzących w skład linii kolejowej w postaci 13 sztuk łączników szynowych i 3 kompletów linek dławikowych o nieustalonej wartości powodując przez to zakłócenie działania całości lub części linii na szkodę (...) S.A. Zakład (...)

w K.,

przy czym czynów tych dopuścił się w ciągu 5 lat po odbyciu kary

w rozmiarze co najmniej 6 miesięcy pozbawienia wolności orzeczonej za umyślne przestępstwo podobne:

- wyrokiem Sądu Rejonowego w Kielcach Wydział II Karny z dnia 25 maja 2005 roku, w sprawie sygn. akt II K 164/05 za przestępstwo

z art. 278 § 1 k.k., którą odbywał w okresie od 21 marca 2007 roku do 21 września 2007 roku,

- wyrokiem Sądu Rejonowego w Kielcach Wydział II Karny z dnia

2 grudnia 2005 roku, w sprawie sygn. akt II K 480/05 za przestępstwo

z art. 280 § 1 k.k., którą odbywał w okresie od 9 listopada 2007 roku do 8 listopada 2009 roku, na poczet kary zaliczono dzień 24 czerwca 2005,

- wyrokiem Sądu Rejonowego w Kielcach Wydział II Karny z dnia 11 grudnia 2006 roku, w sprawie sygn. akt II K 341/06 za przestępstwo z art. 280 § 1 k.k. i art. 275 § 1 k.k. i art. 158 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. in., którą odbywał w okresie od 25 kwietnia 2006 roku do

3 listopada 2006 roku, od 12 marca 2007 roku do 21 marca 2007 roku, od 21 września 2007 roku do 9 listopada 2007 roku, od 8 listopada 2009 roku do 3 maja 2012 roku,

ustalając, że swoim zachowaniem spowodował zakłócenie działania części linii kolejowej

tj. przestępstwa z art. 254 a k.k. w zw. z art. 91 § 1 k.k. w zw.

z art. 64 § 1 k.k. i za to na podstawie art. 254 a k.k. wymierzył mu karę 1 roku pozbawienia wolności.

Na podstawie art. 85 k.k. i art. 86 § 1 i 2 k.k. wymierzone oskarżonemu R. G. (1) kary pozbawienia wolności połączył i wymierzył mu karę łączną 4 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności. Na podstawie art. 63 § 1 k.k. na poczet orzeczonej łącznej kary pozbawienia wolności zaliczył oskarżonemu R. G. (1) okres rzeczywistego pozbawienia wolności w dniu 24 maja 2012r. i od dnia 6 czerwca 2012r. do dnia 8 czerwca 2012r. oraz od dnia 8 lipca 2012r. Na podstawie art. 46 § 1 k.k. orzekł wobec oskarżonych R. G. (1) i M. P. (1) obowiązek solidarnego uiszczenia na rzecz pokrzywdzonego Ł. W. kwoty 1.861 złotych – tytułem częściowego naprawienia szkody- łącząc orzeczenie w tym zakresie co do R. G. (1) ze skazaniem z punktu III wyroku; na podstawie art. 44 § 2 k.k. orzekł wobec oskarżonego R. G. (1) przepadek na rzecz Skarbu Państwa dowodu rzeczowego wyszczególnionego w punkcie 1 wykazu dowodów rzeczowych zamieszczonych na karcie 535 akt sprawy – jako przedmiotu służącego do popełnienia przestępstwa, łącząc orzeczenie

w tym zakresie ze skazaniem z punktu I i II wyroku; na podstawie art. 44 § 2 k.k. orzekł wobec oskarżonego R. G. (1) przepadek na rzecz Skarbu Państwa dowodów rzeczowych wyszczególnionych punkcie 2, 3, 4, 5 i 6 wykazu dowodów rzeczowych zamieszczonych na karcie 606 akt sprawy – jako przedmiotów służących do popełnienia przestępstwa, łącząc orzeczenie w tym zakresie ze skazaniem z punktu V wyroku. Zasadził od Skarbu Państwa na rzecz adw. M. S. kwotę 826,56 złotych tytułem kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej oskarżonemu R. G. z urzędu. Zwolnił oskarżonego R. G. (1) od kosztów sądowych na rzecz Skarbu Państwa.

Apelacje od tego wyroku wnieśli oskarżony R. G. (1) i jego obrońca.

Oskarżony R. G. (1) zaskarżył wyrok jedynie w części dotyczącej orzeczenia o obowiązku naprawienia szkody na podstawie art. 46 § 1 k.k. W apelacji nie sprecyzowano zarzutów a z jej treści wynika, że oskarżony domaga się sprecyzowania w wyroku terminu od jakiego ma biec termin naprawienia szkody i określenie go po odbyciu przez niego kary pozbawienia wolności.

Obrońca oskarżonego R. G. (1) zaskarżył powyższy wyrok w części dotyczącej orzeczenia o karze zarzucając:

rażącą niewspółmierność orzeczonej wobec R. G. (1) kary:

- orzeczonej w punkcie I wyroku kary 3 lat pozbawienia wolności za czyn z art. 280 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. zarzucany mu

w punkcie I aktu oskarżenia zamiast kary 2 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności,

- orzeczonej w punkcie II wyroku kary 3 lat pozbawienia wolności za czyn z art. 280 § 1 k.k. i art. 275 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw.

z art. 64 § 1 k.k. zarzucany mu w punkcie II aktu oskarżenia zamiast kary 2 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności,

- orzeczonej w punkcie III wyroku kary 3 lat pozbawienia wolności za czyn z art. 280 § 1 k.k. i art. 157 § 1 k.k. i art. 275 § 1 k.k. w zw.

z art. 64 § 1 k.k. zarzucany mu w punkcie III aktu oskarżenia zamiast kary 2 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności

a w konsekwencji wymierzenia mu na podstawie art. 85 k.k. i art. 86 § 1 i 2 k.k. w punkcie VI wyroku przy uwzględnieniu kar częściowych za przestępstwa opisane w pkt IV i V wyroku kary łącznej

4 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności zamiast kary łącznej 3 lat

i 6 miesięcy pozbawienia wolności, polegającą na przecenieniu stopnia winy oskarżonego, przecenieniu stopnia społecznej szkodliwości czynu zarzuconego oskarżonemu, niewłaściwym ujęciu celu zapobiegawczego i w wychowawczego kary, a także nieuwzględnieniu rozmiarów ujemnych następstw przestępstwa w sytuacji, gdy oskarżony przyznał się do popełnienia zarzucanych mu czynów, złożył obszerne wyjaśnienia, wyraził skruchę i przeprosił pokrzywdzonych.

Podnosząc powyższy zarzut obrońca oskarżonego R. G. wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku w części dotyczącej orzeczenia o karze i wymierzenie oskarżonemu kar:

- w punkcie I wyroku kary 2 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności za czyn z art. 280 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. zarzucany mu

w punkcie I aktu oskarżenia zamiast kary 3 lat pozbawienia wolności,

- w punkcie II wyroku kary 2 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności za czyn z art. 280 § 1 k.k. i art. 275 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. zarzucany mu w punkcie II aktu oskarżenia zamiast kary 3 lat pozbawienia wolności,

- w punkcie III wyroku kary 2 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności za czyn z art. 280 § 1 k.k. i art. 157 § 1 k.k. i art. 275 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. zarzucany mu w punkcie III aktu oskarżenia zamiast kary 3 lat pozbawienia wolności

a w konsekwencji wymierzenia mu na podstawie art. 85 k.k. i art. 86 § 1 k.k. w punkcie VI wyroku przy utrzymaniu kar częściowych za przestępstwa opisane w punktach IV i V wyroku kary łącznej 3 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja obrońcy oskarżonego R. G. (1) i oskarżonego oraz podnoszone w nich zarzuty są oczywiście bezzasadne.

Oskarżony R. G. (1) i jego obrońca nie kwestionują w swych apelacjach ustaleń faktycznych dokonanych przez Sąd Rejonowy, jak też kwalifikacji prawnej czynów przypisanych oskarżonemu. W ocenie Sądu Okręgowego w toku prawidłowo przeprowadzonego przewodu sądowego Sąd Rejonowy zgromadził dowody niezbędne dla rozstrzygnięcia i prawidłowo ustalił stan faktyczny w sprawie. Dokonana ocena dowodów jest rzetelna, wszechstronna, rzeczowa, oparta przy tym na kryteriach określonych w art. 7 k.p.k. Ocena dowodów, jako swobodna a nie dowolna podlega w pełni ochronie prawa procesowego. Swoje stanowisko odnośnie wskazania jakie fakty Sąd I instancji uznał za udowodnione lub nieudowodnione, na jakich oparł się dowodach

i dlaczego nie uznał dowodów przeciwnych należycie umotywował w odpowiadającym wymogom procesowym uzasadnieniu. Wina oskarżonego i kwalifikacja prawna przypisanych mu czynów nie budzą wątpliwości.

Niezasadna jest apelacja obrońcy oskarżonego R. G. (1),

w której podniesiono zarzut rażącej niewspółmierności – surowości kary orzeczonej wobec tego oskarżonego. Skarżący podniósł ten zarzut tak

w stosunku do kar jednostkowych orzeczonych za przypisane R. G. czyny z punktów I, II i III aktu oskarżenia jak i co do orzeczonej kary łącznej.

Sąd Okręgowy w pełni akceptuje przeprowadzoną przez Sąd

I instancji analizę przesłanek rzutujących na ocenę stopnia społecznej szkodliwości czynów przypisanych oskarżonemu, który to stopień odnośnie każdego z czynów został oceniony, jako wysoki tak samo jak stopień jego zawinienia. Oskarżony działał umyślnie i z niskich pobudek. Sąd uwzględnił również rodzaj naruszonych dóbr. Prawidłowo szczegółowo oceniono przesłanki mające wpływ na wymiar kary tak, co do każdego z czynów jak i co do kary łącznej w pisemnych motywach zaskarżonego wyroku. Podkreślono, że oskarżony jest sprawcą niepoprawnym, wielokrotnie karany, a przypisane mu przestępstwa popełnił w warunkach art. 64 § 1 k.k. – okoliczność tę pomija skarżący w apelacji.

Sąd Rejonowy w pisemnych motywach zaskarżonego wyroku wskazał także na okoliczności mające charakter łagodzący – tj. przyznanie się do winy, wolę współpracy z organami ścigania. Okoliczności te znalazły odzwierciedlenie w wymierzonych karach, które to kary za czyny z punktu I, II i III nie sposób uznać za rażąco surowe, zważywszy, że na podstawie art. 280 § 1 k.k. każdorazowo wymierzono kary po 3 lata pozbawienia wolności a przestępstwo to zagrożone jest karą od 2 do 12 lat pozbawienia wolności, a wobec R. G. zachodzą przesłanki z art. 64 § 1 k.k. Kary te zostały orzeczone, więc w dolnych granicach ustawowego zagrożenia.

Również kara łączna została ukształtowana w sposób prawidłowy przy zastosowaniu zasady asperacji, zważywszy na to, że przypisane oskarżonemu czyny popełnione zostały w pewnych odstępach czasu, na szkodę różnych pokrzywdzonych a kara ta dotyczy skazań, co do pięciu różnorodnych przestępstw.

W apelacji brak jest rzeczowych argumentów, które wskazywałyby na to, że faktycznie orzeczone wobec R. G. kary należy uznać za rażąco surowe. Sąd I instancji prawidłowo uwzględnił dyrektywy sądowego wymiaru kary z art. 53 k.k. Dolegliwość kary nie przekracza stopnia winy, uwzględniła stopień społeczną szkodliwość czynów oraz bierze pod uwagę cele zapobiegawcze i wychowawcze, które ma osiągnąć

w stosunku do oskarżonego, a także potrzeby w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa.

Również apelacja oskarżonego R. G. (1) nie zasługuje na uwzględnienie. Oskarżony zaskarżył wyrok tylko w części odnoszącej się do orzeczonego w punkcie X środka karnego tj. orzeczenia na podstawie art. 46 § 1 k.k. wobec R. G. i M. P. obowiązku solidarnego uiszczenia na rzecz pokrzywdzonego Ł. W. kwoty 1.861 złotych tytułem częściowego naprawienia szkody.

Orzeczenie obowiązku naprawienia szkody lub zadośćuczynienia za doznaną krzywdę jest obligatoryjne w przypadku złożenia wniosku

o orzeczenie tego środka przez pokrzywdzonego (por. art. 49 k.p.k.) – w przedmiotowej sprawie pokrzywdzony złożył wniosek [k.772]. Skarżący w apelacji domagał się określenia terminu wykonania tego obowiązku – po odbyciu przez niego kary pozbawienia wolności. Zarzut ten jest nietrafny.

Sąd nie może określać terminu wykonania obowiązku naprawienia szkody - staje się on wykonalny z chwilą uprawomocnienia się orzeczenia nakładającego ten obowiązek. Określenie przez sąd w wyroku terminu naprawienia szkody, w wypadku orzeczenia tego obowiązku jako środka karnego na podstawie art. 46 § 1 k.k., nie znajduje żadnego oparcia w przepisach kodeksu karnego" (wyrok SA w Katowicach z dnia 3 marca 2011 r., II AKa 42/11, LEX nr 846484).

Mając na uwadze powyżej wskazane okoliczności w oparciu o przepis art. 437 § 1 k.p.k. należało orzec jak w wyroku.

Na podstawie par. 14 ust. 2 pkt 4 i §2 ust. 1 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 roku w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (Dz. U. z dnia 3 października 2002 r.) Sąd Okręgowy zasądził od Skarbu Państwa na rzecz adw. M. S. kwotę 516,60 złotych tytułem wynagrodzenia za obronę oskarżonego R. G. z urzędu w postępowaniu odwoławczym

O kosztach sądowych za II instancję na rzecz Skarbu Państwa Sąd Okręgowy orzekł biorąc za podstawę art. 624 § 1 k.p.k. w zw. z art. 634 k.p.k.

SSO Z. K. SSO A. S. SSO A. Ś.